

Những gì quý vị có thể làm

- Học cách nhìn ra được những dấu hiệu.** Đặt mua Thẻ chỉ dấu hiệu (Indicator Cards). Những thẻ này nhỏ bằng kích cỡ chiếc ví, được viết bằng 17 ngôn ngữ, liệt kê những dấu hiệu quan trọng. Quý vị có thể phân phát những chiếc thẻ này tại địa phương. Chúng tôi cũng có làm Thẻ chỉ dấu hiệu thiết kế riêng cho nhân viên cấp cứu và nhân viên y tế. Hãy tìm hiểu thêm tại trang mạng: www.dhs.gov/Bluecampaign.
- Trình báo chi điểm.** Nếu quý vị gặp một ai đó mà quý vị nghĩ rằng có thể là nạn nhân nạn buôn người, hoặc nếu quý vị làm việc trong ngành chấp pháp và muốn liên lạc với HSI trong khu vực của mình, **hãy liên hệ với HSI Tipline:**
 - **Hãy gọi (866) 347-2423** (miễn phí, nếu gọi từ Hoa Kỳ & Canada)
 - **Hãy gọi (802) 872-6199** (không miễn phí, có thể gọi từ bất kỳ nơi nào trên thế giới)
 - Hoặc trình báo chi điểm trên mạng tại trang www.ice.gov/tips (từ bất kỳ nơi nào trên internet)

Các chuyên gia chấp pháp được huấn luyện nghiệp vụ luôn có mặt, 24/24, 7 ngày trong tuần, để nhận tin tức chi điểm về nạn buôn người và nhanh chóng chuyển thông tin về các manh mối đến nhân viên điều tra về nạn buôn người đang làm nhiệm vụ trên toàn quốc và trên toàn thế giới. Những thông tin chi điểm giấu tên có thể gửi trên mạng và qua đường Tipline miễn phí.

Hãy gọi Trung tâm Tài nguyên về Nạn buôn người Toàn quốc (NHTRC) theo số 1-888-373-7888 để:

- Được giúp đỡ và kết nối với tổ chức cung cấp dịch vụ trong khu vực của quý vị;
- Cung cấp thông tin về hoạt động buôn người có thể sẽ diễn ra; hoặc
- Tìm hiểu thêm bằng cách yêu cầu được hướng dẫn, hỗ trợ về kỹ thuật hoặc được cung cấp thêm nguồn tài nguyên.

NHTRC là một đường dây nóng miễn phí quốc gia, sẵn sàng trả lời tất cả những cuộc gọi từ khắp nơi trên cả nước, 24/24, 7 ngày trong tuần, mọi ngày trong năm. NHTRC không phải là cơ quan chấp pháp hay cơ quan chức trách về di trú và do một tổ chức phi chính phủ phụ trách.

- Làm quen với Cục Điều tra An ninh Nội địa (HIS) nơi mình đang sống.** Hãy gọi Đường dây chi điểm của HSI (Tipline) để được kết nối với Đặc phái viên của HSI và Chuyên viên Hỗ trợ Nạn nhân phụ trách án buôn người tại địa phương của quý vị và tạo quan hệ với họ, ngay cả trước khi quý vị phát hiện ra một trường hợp có thể cần cùng hợp tác điều tra. Hãy cùng phối hợp để tìm các manh mối và chia sẻ thông tin và tin tức tình báo về vụ án.
- Làm quen với lực lượng đặc nhiệm nơi mình đang sống.** Các Lực lượng Đặc nhiệm chuyên về án Buôn người bao gồm nhân viên chấp pháp và các công tố viên liên bang, tiểu bang, địa phương, hạt và của bộ lạc, cũng như các tổ chức phi chính phủ (NGO) cung cấp các dịch vụ cho nạn nhân. Hãy tìm xem trong khu vực quý vị đang sống có Lực lượng Đặc nhiệm nào phụ trách án Buôn người hay không bằng cách vào xem trang mạng www.bja.gov. Nếu có, hãy tạo quan hệ và cùng tham gia làm việc với họ.
- Tự học hỏi và chỉ dẫn lại cho đồng nghiệp.** Nếu quý vị làm trong ngành chấp pháp, phần huấn luyện miễn phí kèm theo phần thực hành trên máy tính của chúng tôi giúp quý vị tìm hiểu về nhiều chiến lược phỏng vấn điều tra khác nhau để làm việc một cách hữu hiệu hơn. Hãy vào trang: www.fletc.gov/training/programs/human-trafficking-training-program. Nếu quý vị là nhân viên cấp cứu hoặc nhân viên y tế, hãy tham gia phần huấn luyện tổng quát trên mạng của chúng tôi có kèm theo thực hành và xem đoạn phim về công tác cấp cứu. Hãy vào xem: www.dhs.gov/Bluecampaign.
- Hãy vào xem trang mạng của Blue Campaign.** Để được hướng dẫn thêm, có thêm tài liệu quảng bá, tài liệu hỗ trợ nạn nhân và thông tin về cách để quý vị tham gia vào trận chiến triệt tiêu nạn buôn người, hãy vào xem: www.dhs.gov/Bluecampaign. Chọn "Like" cho chúng tôi trên Facebook: www.facebook.com/bluecampaign. Hoặc; liên hệ với chúng tôi tại BlueCampaign@hq.dhs.gov.

QUÝ VỊ CÓ THỂ LÀM GÌ

Nhận biết nạn nhân và trình báo những trường hợp nghi ngờ là những vụ buôn người

QUÝ VỊ CÓ THỂ LÀM GÌ?

Nhận ra nạn nhân và trình báo những trường hợp nghi ngờ là những vụ buôn người

Nạn nhân đang ở ngay trước mắt

Quý vị có thể đối diện với một người có thể là nạn nhân của nạn buôn người trong quá trình làm việc. Nạn nhân nạn buôn người ở ngay trong cộng đồng chúng ta. Cơ quan chấp pháp có thể tình cờ gặp những nạn nhân qua một cú điện thoại đầy hoảng loạn xuất phát từ trong một gia đình nào đó; khi giải quyết những sự cố tại phòng xoa bóp, quán rượu và câu lạc bộ vũ thoát y; hoặc ngay cả ở những đợt chặn xe để kiểm tra theo thông lệ. Nhân viên cấp cứu và nhân viên y tế có thể nhận thấy những dấu hiệu khả nghi khi tiếp ứng những trường hợp khẩn cấp hoặc khi đang điều trị bệnh nhân ở bệnh viện hoặc văn phòng bác sĩ. Thanh tra viên y tế và anh toàn có thể tìm thấy những nạn nhân đang làm việc ở nhà hàng, trong nhà máy, tại công trường xây dựng hoặc ở nông trại.

Nạn nhân nạn buôn người có thể ở bất kỳ lứa tuổi nào, thuộc bất kỳ chủng tộc, giới tính hoặc quốc tịch nào, bao gồm cả công dân Hoa Kỳ

Họ có thể có hoặc không có tình trạng di trú hợp pháp. Nạn nhân được tìm thấy trong những khu lao động hợp pháp lẫn không hợp pháp; một số người bị dụ dỗ bởi những lời hứa hão về những công việc được trả lương cao hoặc thậm chí về một mối tình. Thường thì họ bị cưỡng bức hoặc ép buộc làm việc phục dịch trong nhà, lao động ở nông trại hoặc ở nhà máy, hoặc những hình thức lao động cưỡng bức khác hoặc phải bán thân (mãi dâm). Theo luật liên bang, mọi trẻ vị thành niên bị dụ dỗ làm những việc mãi dâm đều là nạn nhân của nạn buôn người.

Cách thức làm việc của bọn buôn người

Kẻ buôn người săn mồi ở những người thiếu hoặc không có mạng lưới an toàn về mặt xã hội. Họ tìm những người đang bị yếm thế vì nhiều lý do, bao gồm tình trạng khó khăn về kinh tế, bạo lực trong gia đình, gặp thiên tai hoặc bất ổn về chính trị. Kẻ buôn người dùng nhiều chiến thuật để gạt bẫy và bắt những người này làm nô lệ, bao gồm dùng bạo lực hay đe dọa sẽ dùng bạo lực, cũng như gây áp lực về mặt tâm lý. Sự chấn thương tinh thần này lớn đến nỗi nhiều người có thể không biết mình chính là nạn nhân hoặc không tìm người giúp đỡ, thậm chí khi đang ở nơi có nhiều công chúng.

Những dấu hiệu của nạn buôn người

Nhận ra những dấu hiệu quan trọng có thể cứu được một mạng người. Đây là bước đầu tiên trong việc nhận biết được nạn nhân. Không phải mọi vụ buôn người đều có những dấu hiệu liệt kê dưới đây. Có hoặc không có bất kỳ dấu hiệu nào trong số này đều không nhất thiết phải là bằng chứng của một vụ buôn người.

Nếu quý vị là nhân viên chấp pháp, hãy liên lạc với văn phòng địa phương hoặc Lực lượng Đặc nhiệm về buôn người của Cục Điều tra An ninh Nội địa (HSI) tại địa phương để cùng hợp tác điều tra hoặc trình báo chỉ điểm. HSI chịu trách nhiệm điều tra những vụ buôn người và bắt giữ kẻ buôn người. Có thể có những trình tự cụ thể mà quý vị phải tuân theo để báo cho cấp trên của mình và những cơ quan chức năng liên đới. Nếu quý vị là nhân viên cấp cứu, hãy trình báo những manh mối khả nghi. Sự an toàn của quý vị và của nạn nhân là quan trọng trên hết. **Trừ khi quý vị là nhân viên chấp pháp, bất kỳ lúc nào cũng không được tìm cách trực tiếp đối chất với kẻ bị nghi ngờ là tên buôn người hoặc báo cho nạn nhân biết về những hoài nghi của mình.**

Dấu hiệu khả nghi trong ngành lao động hoặc ngành dịch vụ

- Người đó có phải được tuyển để làm một công việc và bị cưỡng bức để làm một việc khác hay không?
- Lương của người đó có bị trừ bớt để trả dần món tiền được cho là tiền nợ hay không?
- Người đó có bị cưỡng bức thực hiện hành vi tình dục hay không? Người đó có phải là trẻ vị thành niên tham gia hành vi mãi dâm hay không?
- Người đó có làm việc quá nhiều giờ và/hoặc vào những giờ không bình thường không?
- Người đó có ăn mặc không tề chỉnh đối với tình trạng hoặc công việc họ làm hay không?

Dấu hiệu của sự auân chế

- Người đó có giữ giấy tờ tùy thân và giấy thông hành của mình hay không; nếu không, ai là người quản lý những giấy tờ này?
- Người đó có vẻ như được người khác mớm lời để nói hay không? Họ có đang ở cùng với ai khác và người này có vẻ đang làm chủ tình huống hay không?
- Người đó hoặc gia đình của họ có bị đe dọa sẽ bị hãm hại hay không?
- Người đó có sợ hãi, rụt rè, hoặc nhu nhược hay không?
- Người đó có bị đe dọa sẽ bị trục xuất hoặc phải thi hành những hình thức chấp pháp hay không?
- Người đó có bị lẫn lộn, sợ hãi hoặc cho thấy những dấu hiệu của tình trạng bị xâm phạm tinh thần hoặc thể chất hay không?
- Người đó có được tự do liên lạc với bạn bè hoặc gia đình hay không?
- Người đó có được tự do giao tiếp xã hội hoặc tham gia hoạt động tôn giáo hay không?

Dấu hiệu về điều kiện sống

- Người đó có thiếu tài sản cá nhân và có vẻ có một đời sống không ổn định hay không?
- Người đó có được tự do đi lại hay không? Người đó có thể tự do rời bỏ nơi họ đang sống hay không? Có biện pháp an ninh nào không phù hợp đang được áp dụng không?
- Người đó có bị bỏ đói, khát, không cho ngủ, không được chăm sóc y tế hoặc không có được những đồ dùng cần thiết hay không?

Dấu hiệu về việc du lịch

- Người đó có biết nơi cuối cùng họ sẽ đến là đâu hay không? Hoặc họ sẽ đến đó bằng cách nào?
- Người đó có biết ai sẽ gặp họ ở điểm đến cuối cùng đó hay không?
- Trẻ đó có đang cùng đi với một người có vẻ như không phải là cha mẹ hoặc người bảo trợ thật sự của trẻ đó hay không?

Dấu hiệu về sức khỏe

- Người đó có những vết sẹo, phỏng, bị cắt mất bộ phận nào đó trên thân thể hoặc nhiễm trùng hay không?
- Người đó có bị ngăn cản hoặc hạn chế trong việc cung cấp thông tin về bệnh sử của mình không?
- Người đó có đang bị tiểu tiện khó khăn, đau vùng chậu, mang thai hoặc đau trực tràng không?
- Người đó có bị những bệnh mạn tính về lưng, thính giác, tim mạch hoặc hô hấp hay không?
- Người đó có thị lực kém hoặc bệnh về mắt hay không?
- Người đó có vẻ như bị suy dinh dưỡng hoặc có bệnh nghiêm trọng về răng hay không?